

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **FOOD AND LOVE s.r.o.**, se sídlem Saská 520/3, Praha 1, IČ: 053 50 492, zastoupen Mgr. Petrou Hruškovou, advokátkou, se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č.j. 7152/1.30/20-3, sp.zn. S3-2019-178, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 7. 5. 2021, č.j. 7152/1.30/20-5, sp.zn. S3-2019-178,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 27. 4. 2021, č.j. 7152/1.30/20-3, sp.zn. S3-2019-178, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 7. 5. 2021, č.j. 7152/1.30/20-5, sp.zn. S3-2019-178 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro hl. m. Prahu ze dne 28. 8. 2020, č.j. 12245/3.30/19-15 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 140 odst. 1 písm. c), ustanovení § 140 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 140 odst. 2 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), za které mu byla uložena pokuta ve výši 150.000 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím byla snížena výše uložené pokuty na částku 120.000 Kč, ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že správní orgány dospěly k nesprávnému právnímu závěru, že byly prokázány všechny projednávané přestupky. Uvedl, že prvostupňové

rozhodnutí bylo vydáno až tři čtvrtě roku po zahájení řízení, což mu podstatně zkomplikovalo důkazní situaci. Namítal, že od počátku konstantními tvrzeními vyvracel důkazy o přestupcích a že dostatečně vysvětlil přítomnost osob v restauraci. Dále namítal, že správní orgány za stěžejní důkaz označily zmatečný výslech osob zčásti v češtině a zčásti v angličtině, kterou neovládaly dostatečně ani tyto osoby a ani pracovníci správního orgánu. Uvedl, že pracovníci správního orgánu nepočkali na příjezd jednatele a bez zjištění dostatečné jazykové vybavenosti daných osob těmto podle jejich tvrzení nadiktovali obsah protokolu. Důkaz o přílehlavém oblečení „servírek“ pak žalobce rovněž označil za nedostatečný, neboť nebyl podložen např. fotografiemi.

- [3] Žalobce dále namítal, že opakovaně navrhoval důkazy – svědecké výpovědi svědků za účasti tlumočnicka, a to p. P. N. S. (zaměstnanec, který mohl dosvědčit, že pí. D. B. B. se zajímala o práci pizzaře, resp. chtěla si udělat kurs) a pí. H. L. (k ostatním tvrzeným přestupkům). Správní orgán však tyto výslechy bez dostatečného odůvodnění neprovedl.
- [4] Žalobce rovněž namítal, že v rozporu se závěry správního orgánu o výkonu práce bez platného povolení k zaměstnání měl dne 14. 9. 2018 jednatel pozvanou pí. C. C. a pí. D. B. B. na pohovor; ani jedna nikoho neobsluhovala. Téhož dne pak požádal jednatel rodinnou přítelkyni pí. H. L., aby za něj odemkla restauraci. Uvedl, že správní orgán vyhodnotil správně pouze to, že došlo k porušení zákona u p. U., a to 14denním prodloužením s předložením dohody o provedení práce a ohlášením Úřadu práce. Doplnil, že o společenské nebezpečnosti „práce na černo“ není pochyb, nicméně tato dle žalobce v dané věci prokázána nebyla, resp. nebyla v souladu s ustálenou judikaturou „postavena nad vši rozumnou pochybnost na jisto.“
- [5] Závěrem žalobce namítal, že správní orgány přistoupily k nepřiměřené výši peněžitého trestu, neboť neshledaly žádné polehčující okolnosti (byť se jednalo o první a časově ohraničené porušení zákona a žalobce celé řízení řádně spolupracoval). Konstatoval, že správní orgány se sice zabývaly ekonomickou situací žalobce i jeho argumentací o značném omezení činnosti v souvislosti s nouzovým stavem a krizovou situací a s dalším prodloužením omezení činnosti žalobce kvůli stavebním úpravám v okolí restaurace, i přesto ale určily pokuty v likvidační výši.
- [6] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak žalobou napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové.
- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K námitce ohledně podstatného zkomplikování důkazní situace žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v rámci předmětného přestupkového řízení v souladu se zákonem stanovenými promlčecími dobami [srov. zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“)]. Uvedl, že bylo jeho povinností, aby došlo k prokázání skutkového stavu bez důvodných pochybností. Rovněž pak provedl všechny důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci; zjišťoval také všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce.
- [8] K tvrzení, že došlo ze strany příslušných kontrolujících inspektorů k „nadiktování obsahu protokolu“, žalovaný označil za nevěrohodné a nepodložené spisovou dokumentací. Uvedl, že předmětné záznamy jsou řádným podkladem pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2015, č.j. 1 Ads 33/2015-64). Dotyčné fyzické osoby C. C., H. L. a D. B. B. svým podpisem stvrdily jak obsahovou správnost

daného záznamu, tak i skutečnost, že otázkám pokládaným ze strany inspektorů rozuměly. Uvedeným osobám nebyla odepřena možnost, pokud by otázkám nerozuměly, tento záznam nepodepsat. Rovněž pak nikdo z nich do záznamu neuvedl, že nerozumí českému jazyku a že žádá tlumočníka.

- [9] K námitce, že inspektoři nepočkali na příjezd jednatele, žalovaný odkázal na ustanovení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, s tím, že by nebylo účelné, aby kontrolující inspektoři vyčkávali na příjezd jednatele žalobce, neboť v tomto případě mohlo počáteční zdržení v konání jednotlivých kontrolních úkonů znamenat nemožnost zjistit a náležitě „vytěžit“ skutečnosti na místě samém, když kontrola byla zaměřena zejména na nelegální zaměstnávání.
- [10] K námitce nedostatečné vypovídací hodnoty důkazu o přílehlavém oblečení pracovníků žalovaný uvedl, že obecně oblečení zjištěných fyzických osob (pracovníků) je naopak jedním z důležitých indikátorů pro posouzení toho, zda je z jejich strany vykonávána závislá práce či nikoliv. Je-li v kuchyni zjištěn pracovník v bílé zástěře a v bílé pracovní čepici, je evidentní, že tento vykonává činnost kuchaře (popř. pomocné práce v kuchyni). V daném případě byly zmíněné osoby v takovém oblečení – tepláky, pantofle, stejnokroj pro servírky (bílá košile, černé kalhoty a černé boty) – které svědčí o tom, že vykonávaly pracovní činnost v dané provozovně (restauraci), a nikoliv, že by se jednalo o hosty, či jiné osoby zvenčí. Pí. D. B. B. v době kontroly vykonávala na pracovišti žalobce pomocné práce v kuchyni (úklid nádobí) a byla přitom oblečena v pracovním oděvu – modré tepláky, šedá mikina, zelené pantofle. Pí. C. C. v době kontroly vykonávala práci servírky a byla přitom oblečena v pracovním oděvu – stejnokroj pro servírky. Pí. H. L. v době kontroly vykonávala práci servírky, obsluhovala hosty, pohybovala se v prostoru bez přístupu veřejnosti a byla přitom oblečena do světle růžové společenské halenky s dlouhým rukávem, černých kalhot a černých společenských bot. Shrnul, že popsané oblečení samo o sobě výkon závislé práce neprokazuje, ale je v tomto směru důležitým indikátorem. Oblečení jednotlivých osob pak bylo zaznamenáno do příslušných záznamů.
- [11] K námitce neprovedení žalobcem navrhovaných důkazů žalovaný odkázal na ustanovení § 52 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Uvedl, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že není nutné provést opětovný „výslech“ shora uvedených osob, neboť všechna skutková zjištění jsou dostatečná z jiných podkladů. Zdůraznil, že je nutné akcentovat i autenticitu, aktuálnost a nemožnost jejich ovlivnění od těchto osob získaných informací přímo na místě v den kontroly.
- [12] K tvrzení žalobce ohledně pozvánky na pohovor, žalovaný uvedl, že pí. C. C. vykonávala pro žalobce práci servírky v prostoru, ve kterém se pohybuje pouze personál provozovny, bez přístupu veřejnosti, obsluhovala hosty, stála za barem a točila pivo a byla oblečena ve vhodném oděvu k výkonu práce. Do záznamu uvedla, že pracuje první den na zkoušku; je tak zřejmé, že musela být žalobcem poučena o způsobu práce, který vykonávala na jeho pokyn. Pí. H. L. v době zahájení kontroly vykonávala práci servírky v prostoru, ve kterém se pohybuje pouze personál provozovny, bez přístupu veřejnosti, když obsluhovala hosty a byla oblečena ve vhodném oblečení. Rovněž správnímu orgánu přiznala, že restauraci v den kontroly otevřela, tj. v tu dobu nesla zodpovědnost v zastoupení žalobce. Pí. D. B. B. v době kontroly uklízela nádobí v prostorách kuchyně, vykonávala práci pro žalobce jako zaměstnanec a byla oblečena do vhodné oděvu. Do záznamu pak uvedla, že pro žalobce pracuje již třetí den; k výkonu práce jí byly dány pokyny žalobcem a práce měla charakter s výhledem dlouhodobého výkonu.

- [13] K výměře správního trestu žalovaný uvedl, že jej neshledal nepřiměřeným, likvidačním či nezákonným. K likvidačním pokutám u právnických osob pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č.j. 2 Ads 277/2017-33.
- [14] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [15] Správní orgán I. stupně zahájil dne 14. 9. 2018 u žalobce kontrolu se zaměřením na dodržování pracovněprávních předpisů dle ustanovení § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, zejména na informační a evidenční povinnost při zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí, kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu fyzické osoby a umožnění výkonu nelegální práce a výkon nelegální práce. Kontrola je zaznamenána v Protokolu o kontrole ze dne 19. 10. 2018, č.j. 18199/3.71/18-6, proti kterému podal žalobce námitky, jež byly zamítnuty.
- [16] Následně správní orgán I. stupně vydal příkaz ze dne 10. 6. 2019, č.j. 12245/3.30/19-4, kterým žalobci uložil pokutu ve výši 280.000 Kč za spáchání přestupků dle ustanovení § 140 odst. 2 písm. d), § 140 odst. 1 písm. d) a § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Dne 12. 6. 2019 podal žalobce proti příkazu odpor. Dne 19. 7. 2019 proto správní orgán vyrozuměl žalobce o pokračování přestupkového řízení, v rámci kterého bylo dne 5. 8. 2019 konáno ústní jednání, kde bylo provedeno dokazování listinami založenými ve správním spise. Další ústní jednání se pak konalo dne 24. 6. 2020.
- [17] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 28. 8. 2020, č.j. 12245/3.30/19-15, byl žalobce uznán vinným:
- ze spáchání přestupku dle ustanovení § 140 odst. 2 písm. d) zákona o zaměstnanosti, kterého se dopustil tím, že dne 14. 9. 2018 neměl v místě pracoviště: restaurace Casanova, Saská 520/3, 118 00 Praha (dále jen „provozovna“), kopie dokladů prokazující existenci pracovněprávního vztahu zaměstnance P. N. S. U., nar. X, státní příslušnost Itálie, dohoda o provedení práce, která byla uzavřena dne 10. 9. 2018 na období od 10. 9. 2018 do 31. 7. 2019, byla inspektorátu předložena až dne 10. 11. 2018. Tímto jednáním žalobce došlo k porušení ustanovení § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti.
 - ze spáchání přestupku dle ustanovení § 140 odst. 1 písm. d) zákona o zaměstnanosti, kterého se dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost, když písemně neinformoval příslušnost krajskou pobočku Úřadu práce České republiky o nástupu do zaměstnání fyzické osoby – cizince a občana EU nejpozději v den nástupu této osoby k výkonu práce. Toto porušení bylo zjištěno u zaměstnance P. N. S. U., nástup výkonu práce dne 10. 9. 2018, informace o nástupu do zaměstnání byla Úřadu práce České republiky doručena až dne 24. 9. 2018. Tímto jednáním žalobce nesplnil informační povinnost zaměstnavatele vyplývající z ustanovení § 87 odst. 1 zákona o zaměstnanosti.
 - ze spáchání přestupku dle ustanovení § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, když umožnil dne 14. 9. 2018 na předmětné provozovně fyzické osobě H. L., nar. X, státní příslušnost Ukrajina, vykonávat práci servírky, D. B. B., nar. X, státní příslušnost Nepál, vykonávat práci pomocné síly v kuchyni, C. C., nar. X, státní příslušnost Moldavská republika, vykonávat práci servírky, a to bez platného povolení k zaměstnání. Tímto jednáním žalobce došlo k porušení ustanovení § 89 zákona o zaměstnanosti a k umožnění výkonu nelegální práce ve smyslu ustanovení § 5 písm. e) bod 2 téhož zákona. Žalobci byla za spáchané přestupky uložena podle ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti pokuta ve výši 150.000 Kč.

- [18] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně na str. 3 až 6 shrnul průběh správního řízení, včetně námitek a argumentů žalobce uplatněných v průběhu řízení. Na str. 6 až 7 se správní orgán I. stupně zabýval přestupkem ad a), na str. 7 až 8 přestupkem ad b) a na str. 9 až 16 přestupkem ad c). Na str. 16 až 20 prvostupňového rozhodnutí se pak správní orgán zabýval určením druhu a výměry správního trestu (pokuty).
- [19] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uváděl obdobné námítky a argumenty jako v podané žalobě.
- [20] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 4. 2021, č.j. 7152/1.30/20-3, sp.zn. S3-2019-178, bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že byla snížena výše uložené pokuty z částky 150.000 Kč na částku 120.000 Kč; ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
- [21] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný dospěl žalovaný k závěru, že spáchání přestupků bylo prokázáno a přestupky, jejichž spáchání je žalobci kladeno za vinu, jsou řádně popsány v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Jelikož žalovaný vyhodnotil odvolací námítky jako totožné s argumentací žalobce vznesenou v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, tak odkázal na prvostupňové rozhodnutí, s jehož závěry se zcela ztotožnil.
- [22] K přestupkům ad a) a b) doplnil, že žalobce spáchání těchto přestupků nepopírá. K materiální stránce uvedl, že nepředložením pracovněprávních dokladů při provádění kontrole na pracovišti byla narušena činnost kontrolního orgánu při provádění kontroly, a tímto byl vytvořen prostor pro zastření závažnějších přestupků, kterým je typicky výkon nelegální práce zaměstnanců.
- [23] K přestupku ad c) konstatoval, že správní orgán I. stupně v rámci přestupkového řízení a zjišťování skutkového stavu vycházel z informací, které poskytly uvedené ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí při kontrole a které uvedly do Záznamů s povinnou osobou sepsaných při kontrole. Tato vyjádření pak byla rovněž součástí Protokolu o kontrole. Jednotlivé osoby Záznamy podepsaly, aniž by požadovaly účast tlumočnicka, když v závěru dokumentu podpisem osvědčily, že otázkám rozuměly. K použití podkladů z kontroly v rámci přestupkového řízení žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 9. 2020, č.j. 57A 134/2019-54. K námitce, že pracovníci kontrolního orgánu nevyčkali s kontrolou na příjezd jednatele, žalovaný poukázal na ustanovení § 9 písm. e) kontrolního řádu s tím, že v daném případě nebylo účelné, aby kontrolní orgány vyčkávaly na příjezd jednatele žalobce, neboť kontrola byla zaměřena zejména na nelegální zaměstnávání. K námitce ohledně nedostatečné vypovídající hodnoty důkazu o přílehlavém oblečení servírek žalovaný uvedl, že popis pracovního oblečení slouží pro dokreslení celkové situace na pracovišti a že zejména podtrhuje jeden ze znaků závislé práce – jednání jménem zaměstnavatele, tj. skutečnost, jak se jevíly tyto osoby z pohledu třetích osoby (zda jako zaměstnanec, či nikoliv).
- [24] K výši uložené pokuty žalovaný uvedl, že byť správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zohlednil skutečnost, týkající se dopadu epidemiologické situace spojené s výskytem Covid-19 na podnikání žalobce, tak i přesto přistoupil žalovaný ke snížení uložené pokuty na částku 120.000 Kč. Zároveň ale žalovaný zdůraznil významnou přitěžující okolnost, a to že žalobce spáchal tři přestupky. Následně žalovaný popsal principy ukládání sankce.

- [25] Dne 7. 5. 2021, pod č.j. 7152/1.30/20-5, sp.zn. S3-2019-178, vydal žalovaný opravné rozhodnutí, kterým z důvodu zřejmé nesprávnosti opravil text výroku III. napadeného rozhodnutí, ve kterém bylo původně uvedeno, že žalovaný potvrzuje výrok č. III. rozhodnutí Oblastního inspektorátu pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně, č.j. 36610/9.30/19-9, vyhotoveno dne 3. 2. 2020, vypraveno dne 26. 2. 2020.
- [26] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [27] Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [28] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [29] V projednávané věci byl žalobce správními orgány pravomocně uznán vinným ze spáchání celkem 3 přestupků podle zákona o zaměstnanosti, a to:
- a) přestupku podle ustanovení § 140 odst. 2 písm. d) tohoto zákona, kterého se dopustil tím, že neměl dne 14. 9. 2018 ve své provozovně kopie dokladů prokazující existenci pracovněprávního vztahu zaměstnance p. U. (dohoda o provedení práce ze dne 10. 9. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně předložena až dne 10. 11. 2018). Tímto jednáním žalobce došlo k porušení ustanovení § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti;
 - b) přestupku podle ustanovení § 140 odst. 1 písm. d) téhož zákona, kterého se dopustil tím, že ve vztahu ke stejnému zaměstnanci (p. U.) nesplnil svou oznamovací povinnost, když písemně neinformoval příslušnost krajskou pobočku Úřadu práce České republiky o nástupu do zaměstnání fyzické osoby – cizince a občana EU nejpozději v den nástupu této osoby k výkonu práce (informace o nástupu do zaměstnání byla Úřadu práce České republiky doručena až dne 24. 9. 2018). Tímto jednáním žalobce nesplnil informační povinnost zaměstnavatele vyplývající z ustanovení § 87 odst. 1 zákona o zaměstnanosti;
 - c) přestupku podle ustanovení § 140 odst. 1 písm. c) téhož zákona, neboť dne 14. 9. 2018 umožnil žalobce na předmětné provozovně fyzické osobě pí. L. vykonávat práci servírky, pí. B. vykonávat práci pomocné práce v kuchyni a pí. C. vykonávat práci servírky, a to bez platného povolení k zaměstnání. Tímto jednáním žalobce došlo k porušení ustanovení § 89 zákona o zaměstnanosti a k umožnění výkonu nelegální práce ve smyslu ustanovení § 5 písm. e) bod 2 téhož zákona.
- [30] Podle ustanovení § 140 odst. 1 zákona o zaměstnanosti: *„Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se přestupku dopustí tím, že (...)*
- c) umožní výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 nebo 2,*
 - d) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona nebo nevede evidenci v tomto zákoně stanovenou, (...)*“
- [31] Podle ustanovení § 87 odst. 1 téhož zákona: *„Nastoupí-li do zaměstnání občan Evropské unie, jeho rodinný příslušník (§ 3 odst. 2), rodinný příslušník občana České republiky uvedený v § 3 odst. 3, cizinec uvedený v § 98 písm. a) až e) a j) až s) a v § 98a, u kterého se nevyžaduje povolení k zaměstnání, nebo cizinec, u kterého se vyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta,*

karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta, jsou zaměstnavatel nebo právnická nebo fyzická osoba, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly tyto osoby vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy, povinni o této skutečnosti písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce, a to nejpozději v den nástupu těchto osob k výkonu práce. Obdobná povinnost se vztahuje na případy, kdy za trvání zaměstnání nastane skutečnost, na jejímž základě již cizinec povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu, kartu vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartu nepotřebuje, s tím, že tato informační povinnost musí být splněna nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne, kdy nastala skutečnost, na jejímž základě se povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta nevyžaduje.“

[32] Podle ustanovení § 89 téhož zákona: *„(1) Cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modré karty, pokud tento zákon nestanoví jinak. (2) Cizinec může být dále přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky. (...)“*

[33] Podle ustanovení § 5 písm. e) téhož zákona: *„Pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální práci*

- 1. závislá práce vykonávaná fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah,*
- 2. práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, nebo*
- 3. práce vykonávaná cizincem pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného oprávnění k pobytu na území České republiky, je-li podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky vyžadováno.“*

[34] Podle ustanovení § 140 odst. 2 písm. d) téhož zákona: *„Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že jako zaměstnavatel nemá v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu podle § 136 odst. 1 nebo 2.“*

[35] Podle ustanovení § 136 odst. 1 téhož zákona: *„Právnická nebo fyzická osoba je jako zaměstnavatel povinna mít v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu. Splnění povinnosti podle věty první se nevyžaduje, splnil-li zaměstnavatel povinnost oznámit okresní správě sociálního zabezpečení den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na nemocenském pojištění podle zákona o nemocenském pojištění.“*

[36] Hned úvodem považuje soud za vhodné shrnout, že žalobce uplatnil v žalobě námitky týkající se zejména provedené kontroly, průběhu řízení před správními orgány, ale především k přestupku ad c), který ostatně jak správní orgány, tak soud považují za nejzávažnějších ze zjištěných přestupků žalobce na úseku zaměstnanosti.

[37] K námitce žalobce, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno až tři čtvrtě roku po zahájení řízení, což mu podstatně zkomplikovalo důkazní situaci, soud uvádí, že nedospěl k závěru, že by v řízení před správními orgány byly překročeny promlčecí doby stanovené zákonem č. 250/2016 Sb. (srov. ustanovení § 30 až 32 tohoto zákona).

- [38] Byť je nepochybné, že v daném případě zcela zjevně nebyly dodrženy lhůty pro vydání rozhodnutí tak, jak je stanoví správní řád (srov. ustanovení § 71 správního řádu), tak z chronologie případu nic nenasvědčuje žádné „nestandardnosti“. Dne 14. 9. 2018 byla v provozovně žalobce provedena kontrola. Protokol z této kontroly byl vyhotoven dne 19. 10. 2018; námitky žalobce ze dne 2. 11. 2018 proti tomuto protokolu byly dne 26. 11. 2018 nadřízeným kontrolním orgánem zamítnuty. Poté dne 10. 6. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz, proti kterému podal žalobce dne 12. 6. 2019 odpor. Dne 19. 7. 2019 pak byl žalobce vyrozuměn o pokračování přestupkového řízení. V řízení proběhlo následně několik ústních jednání, a to za účelem provedení dokazování listinami založenými ve spise. Poslední ústní jednání se konalo až dne 24. 6. 2020, neboť bylo z důvodu nouzového stavu a termínových kolizí několikrát odkládáno. Prvostupňového rozhodnutí pak bylo vydáno dne 28. 8. 2020 a žalobou napadené rozhodnutí dne 27. 4. 2021. Řízení tedy dle soudu proběhlo zcela standardně.
- [39] Soud sice přisvědčuje tomu, že žalobce ve vztahu k daným přestupkům a přítomnosti osob v restauraci uváděl konstantní a v čase neměnná tvrzení, nicméně tato tvrzení byla správními orgány vyvrácena. Žalobce již v námitkách proti kontrolnímu protokolu ze dne 2. 11. 2018 k osobě pí. C. uvedl, že tato měla na 10:30 hod předmětného dne sjednán pohovor s jednatelem, nicméně z důvodu jeho zpoždění se zatím pravděpodobně poohlížela po restauraci, ale rozhodně nikoho neobsluhovala. K osobě pí. L. žalobce uváděl, že jí dne 14. 9. 2018 jako rodinnou přítelkyni požádal, aby za něj odemkla restauraci, neboť jednatel žalobce se zdržel u lékaře. K osobě pí. B. pak uváděl, že tato měl téhož dne sjednán pohovor s jednatelem společnosti, který ji do té doby znal pouze po telefonu, a to kvůli práci pizzaře. Stejná tvrzení pak žalobce uvedl v podaném odporu ze dne 12. 6. 2019. Tato svá tvrzení mírně rozvedl v rámci ústního jednání dne 5. 8. 2019. V podané žalobě pak žalobce uvedl totožná tvrzení.
- [40] Soud sice považuje tato tvrzení žalobce za konstantní, nicméně je s ohledem na skutečnosti zjištěné při kontrole nepovažuje za důvodná. Ohledně pí. C. bylo při kontrole zjištěno, že tato vykonávala práci servírky v tomu odpovídajícím oblečení a v prostoru, ve kterém se pohybuje pouze personál provozovny (bez přístupu veřejnosti) – obsluhovala hosty, stála za barem a točila pivo. Tvrzení žalobce, že se tato osoba pouze poohlížela po restauraci a čekala na příjezd jednatele, je tak v přímém rozporu s tímto skutkovým zjištěním. Ve shodě se správními orgány soud považuje s ohledem na charakter vykonávané činnosti (obsluha hostů, práce za barem), že tato osoba musela být alespoň základním způsobem poučena žalobcem, resp. jím pověřenou osobou, o způsobu výkonu této práce. Ze záznamu s povinnou osobou sepsanou s pí. C. sice vyplývá, že tato pracovala v dané restauraci v době kontroly první den, nicméně z tohoto záznamu vyplývá, že tato vykonávala práci na zkoušku od 10:00 hod.
- [41] K osobě pí. L. bylo při kontrole zjištěno, že tato rovněž vykonávala práci servírky ve vhodném pracovním oděvu; zároveň sama uvedla, že v den zahájení kontroly restauraci otevřela, tj. v tu dobu nesla zodpovědnost v zastoupení žalobce jako kontrolované osoby. Tato osoba tak vykonávala činnosti, které mají dle soudu být běžně vykonávány zaměstnanci žalobce. Tvrzení žalobce, že tato osoba za něj pouze odemkla restauraci z důvodu zdržení jednatele u lékaře je tak sice pravdivé, nicméně nepostihuje všechnu činnost, kterou v rozhodný den tato osoba v restauraci vykonávala.
- [42] K osobě pí. B. z kontrolních zjištění vyplývá, že tato pracovala v restauraci v prostoru bez přístupu veřejnosti jako pomocnice v kuchyni. Na sobě měla rovněž vhodný oděv pro

výkon této činnosti. Ze záznamu s povinnou osobou navíc vyplývá, že tato osoba pracovala pro žalobce již třetí den a že je podřízena jednatelem. Ve vztahu k této osobě je tak rovněž nepochybné, že jí k výkonu práce musely být vydány žalobcem pokyny. Tvrzení žalobce ohledně pohovoru na práci pizzaře (nebo kurs pizzaře) tak bylo vyvráceno faktickým výkonem jiné činnosti (pomocné práce v kuchyni) této osoby v restauraci.

- [43] Z výše uvedeného je zřejmé, že činnost všech tří osob naplňovala znaky závislé práce tak, jak ji definuje ustanovení § 2 odst. 1 zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů – *„Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně.“* Žalobce ostatně ani k naplnění znaků „závislé práce“ ničeho nenamítal; jeho vysvětlení ohledně přítomnosti daných osob však bylo vyvráceno již samotnou kontrolou.
- [44] Žalobce dále namítal, že správní orgány za stěžejní důkaz označily zmatečný výsledek osob zčásti v češtině a zčásti v angličtině, přičemž pracovníci správního orgánu bez zjištění dostatečné jazykové vybavenosti daných osob těmto nadiktovali obsah protokolu.
- [45] K této námitce soud uvádí, že ze správního spisu žádná „zmatečnost výsledku“ nebo „nadiktování obsahu protokolu“ nevyplývá. Naopak všechny 3 záznamy s povinnou osobou obsahují označení kontrolované osoby a povinných osob; obsahují rovněž zjištění inspektorů na místě (a to ve vztahu k činnosti dané osoby a jejímu oblečení) a dále datum a místo poskytnutí informací. Následně záznam rovněž obsahuje 15 otázek (na druh pobytu, na datum počátku výkonu práce, na druh vykonávané práce, na podřízenost, na dobu výkonu práce atd.). Záznamy pak obsahují podpisy dotčených osob, z čehož vyplývá, že tyto byly ztotožněny jak s obsahovou správností daného protokolu, tak potvrdily, že otázkám položeným ze strany inspektorů porozuměly. V žádném záznamu pak není uvedeno, že by tyto osoby nerozuměly českému jazyku a že by žádaly tlumočnicka.
- [46] Dle soudu jsou v souvislosti s řádným a dostatečným zjištěním skutkového stavu klíčová především zjištění kontrolních pracovníků učiněná na místě samém a podrobně popsána v protokolu o kontrolu, který dle kontrolního řádu představuje výsledný dokument celé kontroly, shrnuje její celkový průběh a zachycuje reálně zjištěný stav věci a kontrolní zjištění, tj. výsledek, zda zjištěný stav je či není v souladu s konkrétními povinnostmi upravenými zákonem o zaměstnanosti, jejichž dodržování bylo kontrolováno. Soud přitom neshledal, že by protokol o kontrole byl vyhotoven v rozporu s ustanovením § 12 odst. 1 a 2 kontrolního řádu a že by žalobci bylo znemožněno bránit se proti kontrolním zjištěním podáním námitek, které byly v daném případě zamítnuty dne 26. 11. 2018, pod č.j. 18199/3.71/18-8.
- [47] I Nejvyšší správní soud v řadě svých rozhodnutí (srov. rozsudek ze dne 30. 5. 2008, č.j. 4 As 21/2007-80, rozsudek ze dne 13. 2. 2014, č.j. 6 Ads 46/2013-35, nebo rozsudek ze dne 30. 10. 2015, č.j. 5 Ads 92/2015-24), vyslovil závěr, že protokol o kontrole pořízený ještě před zahájením správního řízení je možno pokládat za jeden z klíčových důkazních prostředků, splňuje-li všechny náležitosti kladené na něj právními předpisy; to však neznamená, že by nemohl být následně v řízení provedenými nebo účastníkem navrženými důkazy zpochybněn. V projednávaném případě však dle soudu žalobce i v předcházejícím řízení nevystavěl svou obhajobu na přesvědčivé argumentaci a nenabídl správním orgánům věrohodnou skutkovou verzi reality, která by vyvrátila ve věci učiněná kontrolní zjištění.

- [48] K námitce, že pracovníci správního orgánu nepočkali na příjezd jednatele, soud odkazuje na ustanovení § 9 písm. e) kontrolního řádu, podle kterého *„kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly.“*
- [49] Soud považuje za vhodné v této souvislosti uvést, že v posuzované věci byla kontrola zahájena v souladu se zákonem předloženém pověření ke kontrole (průkazu) v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, a to přímo jednatelem žalobce p. Bastogimu. Z protokolu o kontrole vyplývá, že žalobce byl o zahájení kontroly informován rovněž prostřednictvím datové schránky, přičemž dále bylo s žalobcem jednáno v rámci následných (konkrétních) úkonů. Z uvedeného tedy vyplývá, že jednatel žalobce byl přítomen zahájení kontroly v 11:00 hod., nebyl přítomen pouze sepisu záznamů s povinnými osobami.
- [50] Soud dále uvádí, že některé kontroly totiž předchozím oznámením zahájit nelze, neboť jejich provedení je závislé na tzv. momentu překvapení tak, aby kontrolovaná osoba nemohla svou obvyklou činnost, která je předmětem kontroly, zkreslit tak, aby v okamžiku kontroly splňovala povinnosti, které jí zákon stanoví, zatímco jindy je neplní. Možno v této souvislosti též doplnit názor plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č.j. 6A 99/2002-52, že *„[s]kutečná kontrola má reálný smysl a význam pouze tehdy, když se minimalizuje riziko případné manipulace s prověřovanými objekty a materiály.“*
- [51] Z projednávané věci je zřejmé, že inspektoři před příjezdem jednatele žalobce sepsali se zjištěnými osobami na místě tzv. záznamy s povinnou osobou a až následně po příjezdu jednatele žalobce zahájili samotnou kontrolu. Takový postup je dle názoru soudu zcela v souladu se smyslem a účelem kontroly, když skutečnosti zjištěné před zahájením kontroly a zaznamenané v záznamech s povinnými osobami byly následně řádně zachyceny v protokolu o kontrole, jakožto jednoho z klíčových důkazních prostředků, se kterým byl žalobce seznámen a bylo mu umožněno podat proti němu (a v něm vysloveným závěrům) námitky. Postup inspektorů, kteří se sepisem záznamů s povinnou osobou nevyčkali na příjezd jednatele žalobce tak byl dle názoru soudu v souladu s výše citovaným ustanovením § 9 písm. e) kontrolního řádu, neboť je zjevné, že počáteční zdržení v konání jednotlivých úkonů s osobami nacházejícími se v restauraci by mohlo znamenat nemožnost zjistit všechny rozhodné skutečnosti, a to zejména ve vztahu k nelegálnímu zaměstnávání osob v dané provozovně.
- [52] Žalobce dále v žalobě označil důkaz o přiléhavém oblečení „servírek“ za nedostatečný, neboť nebyl podložen např. fotografiemi. K této námitce soud ve shodě s žalovaným uvádí, že oblečení fyzických osob (pracovníků) nacházejících se v době kontroly v restauraci je jednou z důležitých indicií pro posouzení, zda je ze strany těchto osob vykonávána závislá práce. V daném případě byly tyto osoby zastiženy v takovém oblečení, které nasvědčuje tomu, že v dané restauraci vykonávaly pracovní činnost, tj. že se nejednalo ani o hosty ani např. o osoby, které by čekaly na příjezd jednatele kvůli absolvování pohovoru, jak uváděl žalobce. Oblečení daných osob je pak významné i z toho důvodu, jak se tyto osoby jevily z pohledu třetích osob, tj. v daném případě hostů restaurace.
- [53] Soud tak jen pro přehled věci uvádí, že záznamu s povinnou osobou, jakož i z protokolu o kontrole vyplývá, že pí. C. vykonávala práci servírky, při které byla oblečena v pracovním oděvu, konkrétně ve stejnokroji pro servírky (bílá košile, černé kalhoty, černé

boty). Pí. L. vykonávala rovněž práci servírky, při které měla oblečenu světle růžovou společenskou halenku s dlouhým rukávem, černé kalhoty a černé společenské boty, tj. oblečení rovněž vhodné pro práci servírky. Pí. B. vykonávala v době kontroly v prostorách kuchyně pomocné práce (úklid nádobí), přičemž měla na sobě modré tepláky, šedou mikinu a zelené pantofle, což soud hodnotí rovněž jako vhodný oděv pro danou činnost.

- [54] K námitce, že tento důkaz nebyl podložen např. fotografiemi, soud dodává, že oblečení jednotlivých osob pak bylo zaznamenáno do příslušných záznamů, což soud považuje za dostatečné zaznamenání této skutečnosti, a to i s ohledem na to, že jednotlivé osoby záznamy podepsaly, čímž stvrdily jejich obsahovou správnost, mimo jiné i v otázce jejich oblečení.
- [55] Žalobce dále namítal, že správní orgán bez dostatečného odůvodnění neprovedl jím navrhované důkazy, a to svědecké výpovědi svědků za účasti tlumočnicka, a to p. P. N. S. (zaměstnanec, který mohl dosvědčit, že pí. D. B. B. se zajímala o práci pizzaře, resp. chtěla si udělat kurs) a pí. H. L. (k ostatním tvrzeným přestupkům).
- [56] Podle ustanovení § 52 správního řádu: *„Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.“*
- [57] Judikatura dovodila, že účastníkem navrhovanými důkazy není správní orgán vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud správní orgán některé návrhy účastníka řízení neakceptuje, tzn. neprovede či provede jiným způsobem, musí zdůvodnit, proč tak neučinil nebo proč tak neučinil způsobem navrhovaným účastníkem řízení. Je pak vážnou procesní chybou, pokud správní orgán nereaguje na argumentaci účastníka, nevysvětlí, proč považoval navrhované důkazy za nadbytečné nebo jejich provedení za neúčelné, popř. obstrukční. Za nadbytečný, neúčelný či obstrukční lze proto obecně považovat návrh na provedení takového důkazu, který není z hlediska dokazovaného skutku relevantní anebo nepřináší nové poznatky, případně zjištěné poznatky nevyvrací.
- [58] Soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně této své povinnosti dostal a přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč považoval důkaz předmětnými svědeckými výpověďmi za nadbytečný, přičemž zároveň označil důkazy, na základě kterých považoval zjištění skutkového stavu věci za dostatečné a nevyvolávající pochybnosti. Na str. 15 prvostupňového rozhodnutí nadto správní orgán doplnil, že svědkyně paní L. je rodinnou přítelkyní jednatele žalobce a svědek pan U. je jeho bratrancem; správní orgán tak akcentoval mimo jiné i autenticitu zjištěných skutečností.
- [59] Po zhodnocení všech shora popsanych skutkových okolností soud nepřisvědčil námitkám žalobce, že se správní orgány v předcházejícím řízení dopustily pochybení při zjišťování skutkového stavu věci a porušily zásadu volného hodnocení důkazů; naopak se ztotožnil s tvrzením žalovaného, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a že o odpovědnosti žalobce za vytýkané přestupky správní delikty nepanují v posuzované věci důvodné pochybnosti. Soud tak nepřisvědčil námitce žalobce, že „práce na černo“ (slovy zákona o zaměstnanosti: „nelegální práce“) nebyla v dané věci prokázána najisto.

- [60] Závěrem pak žalobce uplatnil námitky k výši uloženého trestu, kterou označil za nepřiměřenou a likvidační. Namítal, že správní orgány nezohlednily žádné polehčující okolnosti, a to zejména, že se jednalo o první a časově ohraničené porušení zákona o zaměstnanosti, že žalobce v řízení spolupracoval, a že měl žalobce v souvislosti s nouzovým stavem a stavebním úpravám v okolí restaurace značně omezenou činnost.
- [61] Soud předně k těmto námitkám uvádí, že odůvodnění výše pokuty musí být přezkoumatelné, tj. musí z něj být seznatelné, na základě jakých důvodů přistoupil správní orgán k uložení konkrétní pokuty, tyto důvody musí být srozumitelné a mít oporu ve výroku správního rozhodnutí. Rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li výše pokuty odůvodněna pouhou rekapitulací skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria hodnocena (rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2008, č.j. 4 As 51/2007-68). Nepřezkoumatelnost odůvodnění výše uložené pokuty však nelze směřovat se zákonností uložené pokuty. Stanovení výše pokuty za správní delikt je výsledkem správního uvážení, jehož zákonnost je soudem přezkoumatelná jen v omezeném rozsahu vymezeném v ustanovení § 78 odst. 1 větě druhé s.ř.s. Při posuzování zákonnosti uložené sankce je tak správní soud k žalobní námitce oprávněn pouze hodnotit, zda správní orgán při stanovení její výše zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená sankce není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu sp.zn. 1 As 9/2008, nebo rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS).
- [62] Soud dospěl k závěru, že správní orgány se otázkou přiměřenosti uložené pokuty, jakož i otázkou, zda tato nebude mít pro žalobce likvidační charakter, zabývaly řádně a zcela dostatečně. Správní orgán I. stupně se v prvostupňovém rozhodnutí nejprve zabýval okolnostmi spáchání přestupků a délkou dobu, po kterou trvalo protiprávní jednání – k přestupku ad a) uvedl, že se jednalo o časově ohraničené opomenutí ve vztahu k jedné osobě; k přestupku ad b) uvedl, že se jednalo o jednorázové opomenutí žalobce; k přestupku ad c) uvedl, že se jednalo o časově ohraničené jednání ve vztahu ke třem fyzickým osobám, kterým žalobce umožnil na svém pracovišti vykonávat práci bez platného povolení k zaměstnání. Jako přitěžující okolnost správní orgán I. stupně označil skutečnost, že žalobce spáchal více přestupků. Následně se zabýval majetkovými poměry žalobce, kdy vycházel z jím předložené rozvahy ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2018, z výkazu zisků a ztrát ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2018, z rozvahy ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2019, z výkazu zisků a ztrát ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2019 a z Přehledu hospodaření za střediska za období od ledna 2020 do dubna 2020. Správní orgán rovněž nahlédl do registru ekonomických subjektů, živnostenského rejstříku, registru plátců DPH, jakož i do insolvenčního rejstříku. Konstatoval, že se v případě žalobce jedná spíše o menšího zaměstnavatele a že přiložená sbírka listin obchodního rejstříku neobsahuje aktuální údaje o hospodaření žalobce. Dále uvedl, že z předložené rozvahy ke dni 31. 12. 2018 vyplývá, že žalobce v roce 2018 hospodařil se záporným hospodářským výsledkem -703.000 Kč, při čistém účetním obratu 1.999.000 Kč. Z dalších podkladů vyplynulo, že v roce 2019 hospodařil žalobce se záporným hospodářským výsledkem -1.589.000 Kč, při čistém účetním obratu 1.916.000 Kč, a že k 30. 4. 2020 hospodařil se záporným hospodářským výsledkem -951.045 Kč. Správní orgán následně s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2014, č.j. 38Ad 16/2010-127, uvedl, že ani případná špatná majetková situace nezbavuje

pachatele odpovědnosti za spáchaný přešupek, neboť podnikání s sebou přináší nejen vidinu úspěchu a zisku, ale též riziko ztráty a neúspěchu. Následně správní orgán přihlédl k tomu, že velmi významným způsobem byla činnost žalobce omezena s ohledem na situaci kolem šíření koronaviru. Pokutu proto uložil ve spodní hranici zákonného rozmezí (do 10.000.000 Kč) ve výši 150.000 Kč.

- [63] Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí k výši uložené pokuty uvedl, že by správní orgán I. stupně již ve svém rozhodnutí zohlednil důsledky epidemiologické situace spojené s výskytem Covid-19 na podnikání žalobce, tak se žalovaný rozhodl výši uložené pokuty ještě snížit, a to na částku 120.000 Kč.
- [64] Z odůvodnění obou správních rozhodnutí je tak zřejmé, že se správní orgány zabývaly tím, že se jednalo o časově ohraničené porušení zákona o zaměstnanosti a že měl žalobce podstatně omezenou činnost. Výši uložené pokuty tak v tomto směru soud neshledal nepřiměřenou.
- [65] K námitce ohledně likvidační výše pokuty soud uvádí, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, z ústavního zákazu likvidačních pokut, které dle judikatury Ústavního soudu představují porušení práva na ochranu vlastnictví dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod (srov. nález ze dne 13. 8. 2002, sp.zn. Pl.ÚS 3/02) dovedl povinnost správního orgánu „přihlédnout při ukládání pokuty k osobním a majetkovým poměrům delikventa tehdy, pokud je podle osoby delikventa a výše pokuty, kterou lze uložit zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Likvidační pokutou je dle rozšířeného senátu taková sankce, která je „nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“.
- [66] Skutečnost, že ztráta společnosti jako taková neodůvodňuje shledání likvidačního efektu, vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 30. 1. 2014, č.j. 62A 65/2012-97 takto: „Pouhý záporný hospodářský výsledek a daňová ztráta nemohou být samy o sobě indikátorem likvidačního dopadu pokuty, pokud žalobce několik let podniká, je schopen splácet bankovní úvěr, má obchodní majetek, není v platební neschopnosti atd., což jsou dle soudu právě ty indikátory, které by mohly nasvědčovat možnému likvidačnímu dopadu sankce.“
- [67] Soud tak ani v daném případě neshledal uloženou pokutu jako likvidační, a to jednak z toho důvodu, že žalobce tento negativní účinek uložené sankce blíže nekonkretizoval (např. že byl nucen ukončit činnost, propouště zaměstnance atd.), a jednak proto, že výši uložené pokuty (120.000 Kč) neshledal soud ve vztahu k předchozímu hospodářskému výsledku žalobce (ztrátě) v hrubém nepoměru. V neposlední řadě pak nelze pominout, že žalobce i po uložení této pokuty nadále provozoval a provozuje předmětnou restauraci; nic tedy nenasvědčuje tomu, že by na něj měla tato sankce likvidační dopad.
- [68] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[69] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu